

2) Czy przepisy krajowe, które zarządzają korzystaniem z wzoru europejskiego paszportu dla zwierząt domowych w rozumieniu decyzji 2003/803 [...] również jako dowodu identyfikacji i rejestracji dla psów i przewidują przy tym, że używając samoprzylepnych etykiet dla celów identyfikacji osoby trzecie mogą dokonywać zmian danych identyfikacyjnych właściciela i zwierzęcia w częściach I-III takiego paszportu, stanowią przepisy techniczne w rozumieniu art. 1 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych⁽³⁾, które zgodnie z art. 8 tej dyrektywy podlegają przekazaniu Komisji na etapie projektu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 146, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 312, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 204, s. 37.

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-48/10)

(2010/C 100/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: A. Alcover San Pedro, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjąwszy środków koniecznych w celu zapewnienia, że właściwe władze zapewnią, poprzez udzielenie pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (zwanej dalej „dyrektywą IPPC”)⁽¹⁾, lub, w odpowiednim przypadku, poprzez uaktualnienie pozwoleń na istniejące instalacje, aby, najpóźniej do dnia 30 października 2007 r., instalacje te były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, z zastrzeżeniem szczególnych przepisów wspólnotowych, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2008/1/WE termin spełnienia zobowiązania dostosowania istniejących instalacji do wymogów dyrektywy IPPC poprzez udzielenie zintegrowanego pozwolenia środowiskowego upłynął w dniu 30 października 2007 r.

W tym dniu wiele istniejących instalacji w Hiszpanii nadal działało bez wspomnianego pozwolenia. Od chwili wszczęcia postępowania w sprawie tego naruszenia proces przyznawania pozwoleń środowiskowych uległ przyspieszeniu, przy czym nie zaprzestano tego naruszenia w terminie wyznaczonym w uzasadnionej opinii ani, według informacji, którymi dysponuje Komisja, do chwili obecnej. Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze krajowe w odpowiedzi na uzasadnioną opinię, w dniu upływu wyznaczonego w niej terminu na wywiązanie się ze zobowiązań określonych w art. 5 ust. 1 dyrektywy, 533 istniejące instalacje nadal działały bez wymaganego pozwolenia IPPC.

W tych okolicznościach wydaje się oczywiste, że Królestwo Hiszpanii nadal uchybia zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy omawianego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, s.8.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-50/10)

(2010/C 100/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie podejmując niezbędnych środków w celu zagwarantowania, że właściwe organy dopilnują przez pozwolenia, zgodnie z art. 6 i 8 lub w stosownych przypadkach, przez ponowne rozważenie oraz, jeśli to konieczne, przez uaktualnienie warunków, aby istniejące instalacje, w rozumieniu art. 2 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy obciążenie;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 5 ust. 1 2008/1 dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie podejmują niezbędne środki dla zagwarantowania, że właściwe organy dopilnują, przez pozwolenia, zgodnie z art. 6 i 8 lub, w stosownych przypadkach, przez ponowne rozważenie oraz, jeśli to konieczne, przez uaktualnienie warunków, aby istniejące instalacje były eksploatowane zgodnie z wymogami dyrektywy nie później niż 30 października 2007 r.

Mimo to w styczniu 2010 r., a dokładniej w dniu wniesienia niniejszej skargi rząd włoski nie zrealizował w pełni obowiązków wyrażonych w art. 5 ust. 1 rzeczony dyrektywy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 1 lutego 2010 r. — Eleftheri Tileorasi A.E. („Alter Channel”) i Konstantinos Giannikos przeciwko Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis i Ethniko Symvoulio Radiotileorasis

(Sprawa C-52/10)

(2010/C 100/37)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eleftheri Tileorasi A.E. („Alter Channel”) i Konstantinos Giannikos

Strona pozwana: Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis i Ethniko Symvoulio Radiotileorasis

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz. U. L 298) ze zmianami wprowadzonymi art. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/36/WE (Dz. U. L 202) należy interpretować w ten sposób, że w ramach „kryptoreklamy” zapłata lub wynagrodzenie innego rodzaju stanowią jeden z niezbędnych elementów funkcji reklamy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Belgia) w dniu 28 stycznia 2010 r. — Vlaammse Dierenartsenvereniging VZW przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-57/10)

(2010/C 100/38)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vlaammse Dierenartsenvereniging VZW

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 3 lit. b), art. 4 ust. 2, art. 5 i art. 17 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 998/2003⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG oraz artykuły i załączniki do decyzji Komisji 2003/803/WE⁽²⁾ z dnia 26 listopada 2003 r. ustanawiającej wzór paszportu do celu wewnątrzspółnotowego przemieszczania psów, kotów i frotek stoją na przeszkodzie przepisom krajowym,